

سوم

پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس در سطح ملی

وظیفه کشورهای متعهد

ماده یازدهم:

هرکشور متعهد باید:

- الف- اقدامات لازم برای تضمین پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمرو خود را انجام دهد.
- ب- از جمله اقدامات پاسداری مذکور در بند ۳ ماده ۲، عناصر گوناگون میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمرو خود را با مشارکت جوامع، گروه ها و سازمان های غیر دولتی ذیربط شناسایی و تعریف خواهد نمود.

فهرست

ماده دوازدهم:

- ۱- برای تضمین شناسایی به منظور پاسداری، هر کشور متعهد با روشی منطبق با وضع خود، یک یا چند فهرست از میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمرو خود را تهیه خواهد کرد.
- این فهرست ها به طور منظم برابر خواهند شد.
- ۲- هر کشور متعهد هنگام ارائه گزارش اداری خود به کمیته، طبق ماده (۲۹)، اطلاعات مربوط به این فهرست ها را فراهم خواهد کرد.

سایر اقدامات برای پاسداری

ماده سیزدهم:

- برای تضمین پاسداری، توسعه و ترویج میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمرو خود، هر کشور متعهد خواهد کوشید تا:
- الف- سیاستی کلی به منظور ترویج کار کرد میراث فرهنگی ناملموس در جامعه و تلفیق پاسداری از این میراث را با طرح های برنامه ریزی اتخاذ کند.
- ب- یک یا چند دستگاه شایسته برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس را در قلمرو خود تخصیص یا تشکیل دهد.

ج- از مطالعات علمی، فنی و هنری و نیز از روش های پژوهشی به منظور پاسداری مؤثری از میراث فرهنگی ناملوس، به ویژه میراث فرهنگی ناملوس در خطر، پشتیبانی کند.

د- اقدامات حقوقی، فنی، اداری و مالی مناسب را با اهداف زیر تصویب کند:

۱- پشتیبانی از ایجاد یا تقویت نهاد های برای آموزش مدیریت میراث فرهنگی ناملوس و انتقال آن میراث از طریق گردهم آیی ها و فضائی که برای نمایش یا بیان آن میراث منظور شده اند.

۲- تضمین دسترسی به میراث فرهنگی ناملوس حین رعایت مراسم متداول حاکم بر دسترسی به جنبه های خاص این میراث.

۳- تأسیس نهادهای مستند سازی برای میراث فرهنگی ناملوس و تسهیل دسترسی به آنها.

آموزش، آگاهی رسانی و ظرفیت سازی

ماده چهاردهم:

هر کشور متعهد با استفاده از تمام طرق مناسب برای حصول امور زیر کوشش خواهند کرد:

الف- تضمین شناخت، احترام و ارتقا میراث فرهنگی ناملوس در جامعه به ویژه از طریق:

۱- برنامه های مربوط به پرورش، آگاهی رسانی و اطلاع رسانی جهت عموم مردم و به ویژه برای جوانان.

۲- برنامه های خاص پرورشی و آموزشی در جوامع و گروه های ذیربط.

۳- فعالیت های ظرفیت سازی برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملوس به ویژه مدیریت و پژوهش علمی.

۴- روش های غیر رسمی انتقال دانش.

ب- آگاه نگه داشتن عموم از خطراتی چنین میراثی را تهدید می کند و از اقدامات که برای اجرای این کنوانسیون انجام می شود.

ج- ترویج آموزش برای محافظت از فضای طبیعی و اماکن یاد بود که وجود شان برای بیان میراث فرهنگی ناملوس لازم است.

ماده پانزدهم:

هر کشور متعهد در چارچوب فعالیت های پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس خود، کوشش خواهد نمود تا مشارکت جوامع، گروه ها عند الزوم، افراد را که میراث فرهنگی ناملموس را آفرید، نگهداری کرده و انتقال می دهند در گسترده ترین حد ممکن تضمین کند و آنان را فعالانه در مدیریت این میراث دخالت دهد.

چهارم

پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس در سطح بین الملل

فهرست نمونه میراث فرهنگی ناملموس بشریت

ماده شانزدهم:

۱- برای تضمین نمودن بهتر میراث فرهنگی ناملموس و آگاهی از اهمیت آن و تشویق گفتگویی که در آن به تنوع فرهنگی احترام گذاشته شود. کمیته، بنابر پیشنهاد کشور متعهد ذیربط، فهرستی نمونه از میراث فرهنگی ناملموس بشریت را تهیه کرده، به روز نگهداشته، منتشر خواهد کرد.

۲- کمیته معیار های تهیه، به روز کردن و انتشار فهرست نمونه را تنظیم کرده، برای تأیید به مجمع عمومی ارایه خواهد کرد.

فهرست میراث فرهنگی ناملموس نیازمند به پاسداری فوری

ماده هفدهم:

۱- به منظور انجام اقدامات پاسداری مناسب، کمیته فهرستی از میراث فرهنگی ناملموس نیازمند به پاسداری فوری را تهیه کرده، به روز نگهداشتن، منتشر خواهد کرد و چنین میراثی را بنا بر درخواست کشور متعهد ذیربط در این فهرست ثبت خواهد نمود.

۲- کمیته معیار های تهیه، به روز کردن و انتشار این فهرست را تنظیم کرده برای موافقت به مجمع عمومی ارایه خواهد داد.

۳- در موارد فوریت مفرط که معیارهای مشخص آن بنابر پیشنهاد کمیته توسط مجمع عمومی مورد تأیید قرار خواهد گرفت کمیته می تواند، با مشورت کشور متعهد ذیربط یک فقره از میراث مربوط را در فهرست مذکور در بند ۱، به ثبت رساند.

برنامه ها، طرح ها و فعالیت ها برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس

ماده هجدهم:

۱- بر اساس پیشنهاد های ارایه شده توسط کشور های متعهد و طبق معیار هایی که توسط کمیته تعیین خواهد شد و به تأیید مجمع عمومی خواهد رسید، کمیته بصورت ادواری برنامه ها، طرح ها و فعالیت های ملی، منطقه ای و زیر منطقه ای برای پاسداری از میراث را که به عنوان بهترین، بازتاب اصول و اهداف این کنوانسیون و جوابگوی نیاز های خاص کشور های در حال توسعه شناخته است، انتخاب خواهد کرد و آنها را ترویج خواهد داد.

۲- بدین منظور، کمیته در خواست های کمک بین المللی کشور های متعهد برای تهیه این پیشنهاد ها را دریافت، بررسی و تأیید خواهد کرد.

۳- کمیته همراه با اجرای این طرح ها، برنامه ها و فعالیت ها، از طریق که خود تعیین خواهد کرد اقدام به انتشار بهترین عملکرد ها خواهد نمود.

پنجم

همکاری و کمک بین المللی

همکاری

ماده نهم:

۱- از نظر اهداف این کنوانسیون، همکاری بین المللی شامل، منجمله، تبادل اطلاعات و تجربه، اقدامات مشترک و ایجاد میکانیزم کمک به کشور های متعهد در تلاش آنها برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس است.

۲- کشور های متعهد، فارغ از قوانین ملی و عرف و رسوم سنتی خود، پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس به مصلحت کلی بشریت می دانند، و بدین منظور می پذیرند که در سطوح دوجانبه، زیر منطقه ای، منطقه ای و بین المللی همکاری نمایند.

مقاصد کمک بین المللی

ماده بیستم:

کمک بین المللی را می توان به خاطر مقاصد زیر اعطاء کرد:

الف- پاسداری از میراث ثبت شده در فهرست میراث فرهنگی ناملموس نیازمند به پاسداری فوری.

ب- تهیه فهرست ها به مفهوم مواد (۱۱، و ۱۲).

ج- پشتیبانی از برنامه ها، طرح ها و فعالیت های انجام شده در سطوح ملی، زیر منطقه ای منطقه ای به منظور پاسداری از میراث فرهنگی ناملوس.

د- هر مقصود دیگر که کمیته ممکن است لازم بداند.

اشکال کمک بین المللی

ماده بیست و یکم:

کمک که از سوی کمیته به کشور متعهد اعطاء می شود طبق دستورالعمل ماده (۷) و بنا بر توافق مذکور در ماده (۲۴) اداره زیر باشد:

الف- مطالعات مربوط به جنبه های گوناگون پاسداری.

ب- تأمین کارشناس و حرفه مندان.

ج- آموزش همه کارکنان مورد نیاز.

د- فراهم نمودن ستندرد سازی و سایر اقدامات.

هـ - ایجاد و بهره برداری از زیر ساخت ها.

و- تأمین تجهیزات و دانش فنی.

ز- دیگر اشکال کمک مالی و فنی، از جمله اعطای وام های کم بهره و بلاعوض عند الزوم.

شرایط حاکم بر کمک بین المللی

ماده بیست و دوم:

۱- کمیته روال بررسی در خواست های کمک بین المللی را تعیین خواهد نمود و اطلاعات که باید همراه این درخواست ها ارایه شود مانند اقدامات در نظر گرفته شده و مداخلات لازم را مشخص کرده و هزینه آنها را نیز بر آورده خواهد کرد.

۲- در مواقع اضطراری، کمیته بررسی درخواست کمک را در اولویت قرار خواهد داد.

۳- برای رسیدن به تصمیم، کمیته مطالعات و مشورت هایی را که لازم بداند انجام خواهد داد.

درخواست کمک بین المللی

ماده بیست و سوم:

۱- هر کشور متعهد می تواند برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس موجود در قلمرو خود به کمیته درخواست کمک بین المللی ارایه دهد.

۲- دو یا چند کشور متعهد می توانند چنین درخواستی را مشترکاً به کمیته ارایه دهند.

۳- این درخواست باید شامل اطلاعات قید شده در بند ۱ ماده (۲۲) و همراه با مدارک لازم باشد.

نقش کشورهای متعهد ذینفع

ماده بیست و چهارم:

۱- طبق مقررات این کنوانسیون کمک بین المللی اعطاء شده بنابر توافق بین کشور متعهد ذی نفع و کمیته تنظیم خواهد شد.

۲- عین القاعده، کشور متعهد ذینفع، در حدود امکانات منابع خود، در هزینه اقدامات پاسداری که به خاطر آن کمک بین المللی فراهم شده است، سهم خواهد بود.

۳- کشور متعهد ذینفع باید به کمیته گزارش در مورد استفاده از کمک فراهم شده برای پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس خود ارایه دهد.

ششم

صندوق میراث فرهنگی ناملموس

ماهیت و منابع صندوق

ماده بیست و پنجم:

- ۱- بدین وسیله «صندوق پاسداری از میراث فرهنگی ناملموس» که از این پس «صندوق» خوانده خواهد شد، تأسیس می شود.
- ۲- این صندوق شامل صندوق های امانی است که طبق مقررات مالی یونسکو تأسیس می شوند.
- ۳- منابع صندوق عبارت خواهند بود از:
 - الف- حق عضویت های پرداختی کشورهای متعهد.
 - ب- وجوهی که کنفرانس عمومی یونسکو بدین منظور اختصاص می دهد.
 - ج- حق عضویت ها، هدایا یا ارثیه های اعطاء شده توسط:
 - ۱- سایر کشورها.
 - ۲- سازمان ها و برنامه های تحت پوشش سازمان ملل متحد به ویژه برنامه عمران ملل متحد، و نیز دیگر سازمان های بین المللی.
 - ۳- دستگاه های دولتی یا خصوصی یا افراد.
 - د- هر گونه بهره حاصل از منابع صندوق.
 - ه- درآمد حاصل از جمع آوری وجوه، و درآمد حاصل از رویداد های که به نفع صندوق برگزار می شود.
 - و- دیگر منابع در آمدی که کسب آن بر طبق مقررات صندوق که کمیته تعیین خواهد کرد، مجاز است.
 - ۴- تصمیم کمیته در مورد استفاده از منابع بر اساس رهنمود هایی می باشد که مجمع عمومی تدوین می کند.
 - ۵- کمیته می تواند حق عضویت و سایر انواع کمک را برای مقاصد کلی و اختصاصی مربوط به طرح های ویژه بپذیرد مشروط بر آن که کمیته با آن طرح ها موافقت کرده باشد.
 - ۶- حق عضویت پرداختی به صندوق نمی تواند تحت هیچ گونه شرط سیاسی، اقتصادی و غیره باشد که با اهداف این کنوانسیون ناسازگار است.

حق العضویت کشورهای متعهد به صندوق

ماده بیست و ششم:

۱- فارغ از هر گونه کمک داوطلبانه اضافی، کشورهای متعهد این کنوانسیون می پذیرد که حد اقل هر دو سال یک بار مبلغی به عنوان حق العضویت به صندوق بپردازند که میراث آن در صدی ثبت برای همه کشورهای است و توسط مجمع عمومی تعیین می شود. این تصمیم مجمع عمومی توسط اکثریت آرا کشورهای متعهد حاضر در جلسه و رای دهنده که ادعای مربوط به بند (۲) این ماده را نکرده اند، اتخاذ خواهد گردید. حق العضویت هر کشور متعهد در هیچ مورد بیش از یک در صد حق العضویت آن کشور در بودجه جاری یونسکو نخواهد بود.

۲- با این حال، هر کشور مذکور در ماده (۳۲) یا در ماده (۳۳) این کنوانسیون می تواند، هنگام ارایه اسناد مربوط به تأیید، پذیرش، موافقت یا الحاق خود ادعا کند، که مقید به مفاد بند ۱ این ماده نخواهد بود.

۳- هر کشور متعهد این کنوانسیون که ادعای مربوط به بند (۲) این ماده را کرده باشد، باید بکوشد تا انصراف خود از ادعای مذکور را به دبیرکل یونسکو اطلاع دهد. با این حال، انصراف از این ادعا تا تاریخ گشایش جلسه بعدی مجمع عمومی در خصوص بدهی حق العضویت آن کشور مدیون است، لازم الاجرا نخواهد بود.

۴- برای اینکه کمیته بتواند فعالیت های خود را با کار آبی برنامه ریزی کند باید حق العضویت کشورهای متعهد این کنوانسیون که ادعای مربوط به بند (۲) این ماده را کرده اند، به طور منظم و حد اقل هر دو سال یک بار پرداخت شود و مبلغ آن باید حتی امکان نزدیک به میزان حق العضویت باشد که در صورت مقید بودن آن کشور ها به بند (۱) این ماده، باید پرداخت می شد.

۵- هر کشور متعهد این کنوانسیون که حق العضویت اجباری یا اختیاری سال جاری یا سال تقویمی قبل از این سال آن به تعویق افتاده باشد، واجد شرایط عضویت در کمیته نیست، این شرط شامل نخستین انتخابات نمی شود. دوره عضویت چنین کشوری که از قبل عضو کمیته شده است، در هنگام انتخابات مذکور در ماده (۶) این کنوانسیون به پایان خواهد رسید.

کمک های اختیاری اضافی به صندوق

ماده بیست و هفتم:

کشور های متعهدی که مایلند علاوه بر حق العضویت پیش بینی شده در ماده (۲۶)، مبلغ نیز داوطلبانه به صندوق بپردازند، باید در اسرع وقت، کمیته را از تصمیم خود آگاه سازند تا کمیته بتواند فعالیت های خود را مطابق آن برنامه ریزی کند.

فعالیت های بین المللی برای افزایش موجودی صندوق

ماده بیست و هشتم:

کشور های متعهد تا حد امکان از فعالیت های بین المللی برای افزایش موجودی صندوق که تحت پشتیبانی، یونسکو سازماندهی می شود حمایت خواهند کرد.

هفتم

گزارش ها

گزارش های کشور های متعهد

ماده بیست و نهم:

کشور های متعهد باید گزارش هایی با رعایت شکل و موعد هایی که کمیته تعیین خواهد کرد در مورد اقدامات قانونی، مقرراتی و دیگر اقداماتی که برای اجرای این کنوانسیون انجام داده اند، به کمیته ارائه دهند.

گزارش های کمیته

ماده سی ام:

۱- کمیته بر اساس فعالیت های خود و گزارش های کشور های متعهد مذکور در ماده (۲۹)، گزارشی تهیه کرده و در هر یک از جلسات مجمع عمومی ارائه خواهد داد.

۲- این گزارش به اطلاع کنفرانس عمومی یونسکو رسانده خواهد شد.

هشتم

عبارت انتقالی

رابطه با اعلان شاهکاری های میراث فرهنگی شفاهی و ناملموس بشری

ماده سی و یکم:

۱- کمیته آنچه را پیش از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون در زمره «شاهکارهای میراث فرهنگی شفاهی و ناملموس بشری» اعلان شده اند را در فهرست نمونه میراث فرهنگی ناملموس بشری خواهد گنجاند.

۲- گنجاندن این اقلام در فهرست نمونه میراث فرهنگی ناملموس بشری معیار های آتی ثبت را، که توسط کمیته و مطابق بند (۲) ماده (۱۶) تعیین خواهد شد، به هیچ وجه تحت الشعاع قرار نخواهد داد.

۳- پس از لازم الاجرا شدن این کنوانسیون هیچ اعلان دیگری نخواهد شد.

نهم

عبارات نهایی

تصویب، پذیرش یا تأیید

ماده سی و دوم:

۱- این کنوانسیون مورد تصویب، پذیرش یا تأیید کشورهای عضو یونسکو مطابق با روال قانونی آنها خواهد قرار گرفت.

۲- اسناد تصویب، پذیرش یا موافقت به دبیرکل یونسکو سپرده خواهد شد.

الحاق

ماده سی و سوم:

۱- الحاق به این کنوانسیون برای همه کشورهای غیر عضو یونسکو که کنفرانس عمومی یونسکو از آنها برای ملحق شدن به آن دعوت کرده است، آزاد خواهد بود.

۲- الحاق به این کنوانسیون برای سرزمین‌هایی نیز آزاد است که از خود مختاری داخلی کامل و به رسمیت شناخته شده توسط سازمان ملل برخوردارند اما استقلال کامل خود را مطابق قطعنامه (۱۵۱۴XV) مجمع عمومی بدست نیاورده اند، و در مسائل تحت پوشش این کنوانسیون، از صلاحیت، از جمله صلاحیت ورود به پیمان‌های مربوط به ان مسائل، برخوردار باشند.

۳- سند الحاق به دبیرکل یونسکو سپرده خواهد شد.

لازم الاجرا شدن

ماده سی و چهارم:

این کنوانسیون سه ماه پس از تاریخ سپردن سی و مین سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق، تنها در کشورهای که اسناد مربوط به تصویب، پذیرش، تأیید الحاق خود را در آن تاریخ یا پیش از آن سپرده اند، لازم الاجرا خواهد شد. در کشورهای دیگر سه ماه پس از سپردن سند تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق آنها این کنوانسیون لازم الاجرا خواهد شد.

نظام های ایالتی (فدرال) یا غیر متمرکز

ماده سی و پنجم:

شرایط زیر شامل آن دسته از کشور های متعهدی که دارای نظام ایالتی (فدرال) یا غیر متمرکز هستند، می شود.

الف- در مورد مقررات این کنوانسیون که اجرای آنها از اختیارات حوزه قضایی فدرال یا قوه مقننه مرکزی است، تعهدات دولت فدرال یا مرکزی همانند تعهدات کشورهای متعهد غیر فدرال خواهد بود.

ب- در مورد مقررات این کنوانسیون، که اجرای آنها از اختیارات حوزه قضایی هر یک از ایالت ها، کشورها، ولایات، با کانتون های تشکیل دهنده حکومت فدرال است که برای اقدامات قانونی خود متعهد به نظام فدرال نیستند، دولت فدرال و مقامات ذیصلاح اینگونه از ایالت ها، کشورها، ولایات یا کانتون را از مقررات مذکور آگاه و اتخاذ آنها را توصیه خواهد کرد.

خروج

ماده سی و هشتم:

۱- هر کشور متعهد می تواند از این کنوانسیون خارج شود.

۲- خروج از کنوانسیون باید طی یک سندی مکتوب اعلام شود که به دبیر کل یونسکو سپرده خواهد شد.

۳- خروج از کنوانسیون دوازده ماه پس از دریافت سند خروج انجام خواهد شد. خروج از کنوانسیون به هیچ وجه بر تعهدات مالی آن کشور متعهد که از کنوانسیون خارجی می شود. تا زمان لازم الاجراء شدن خروج تأثیر نخواهد داشت.

وظایف امین

ماده سی و هفتم:

دبیر کل یونسکو، به عنوان امین این کنوانسیون، کشورهای عضو آن سازمان، کشورهای غیر عضو سازمان مذکور در ماده (۳۳) و نیز سازمان ملل متحد را از سپردن تمام اسناد اتخاذ، پذیرش، تأیید یا الحاق مذکور در مواد (۳۲ و ۳۳)، در مورد خروج مذکور در ماده (۳۶) آگاه خواهد کرد.

الحاقیه

ماده سی و هشتم:

۱- هر کشور متعهد می تواند الحاقیه هایی را، به صورت کتبی و خطاب به دبیرکل به این کنوانسیون پیشنهاد کند. دبیرکل چنین مکتوبی را میان تمام کشورهای متعهد توزیع خواهد کرد.

چنانچه در طی شش ماه از تاریخ توزیع مکتوب، حد اقل نیم از کشورهای متعهد به این درخواست پاسخ مثبت دهند، دبیرکل آن پیشنهاد را جهت بحث و احیاناً تصویب به جلسه بعدی مجمع عمومی ارایه خواهد کرد.

۲- تصویب الحاقیه منوط به اکثریت آرای دو سوم کشورهای متعهد حاضر و رای دهنده خواهد بود.

۳- الحاقیه این کنوانسیون پس از تصویب به کشورهای متعهد ارایه، خواهند شد تا مورد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق قرار گیرند.

۴- الحاقیه فقط در مورد کشورهای متعهدی لازم الاجراً خواهد بود که آن الحاقیه را تصویب، پذیرفته، تأیید کرده یا به آن ملحق شده اند که سه ماه پس از تاریخ سپردن اسناد مذکور در بند (۳) این ماده توسط دو سوم کشورهای متعهد خواهد بود. پس از آن، هر کشور متعهدی که اصلاحی را تصویب کند، بپذیرد، تأیید کند یا به آن ملحق شود، الحاقیه مذکور سه ماه پس از تاریخ سپردن اسناد تصویب، پذیرش، تأیید یا الحاق توسط آن کشور متعهد، لازم الاجراً خواهد شد.

۵- روال معین شده در بند (۳ و ۴) شامل الحاقیه های مربوط به ماده (۵) که درباره تعداد کشورهای عضو کمیته است، نخواهد شد و این الحاقیه از هنگام تصویب لازم الاجراً خواهد شد.

۶- هر کشوری که پس از لازم الاجراً شدن الحاقیه متعهد کنوانسیون شود، مطابق با بند (۴) این ماده، در صورت عدم ابراز نظری متفاوت، به صورت زیر تلفی خواهد شد:

الف- متعهد این کنوانسیون در حالت اصلاح شده آن.

ب- متعهد کنوانسیون اصلاح نشده در رابطه با هر کشور متعهدی که به این الحاقیه مقید نیست.

متون معتبر

ماده سی ونهم:

این کنوانسیون به زبان های عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تنظیم شده و هر شش متن دارای اعتبار یکسان هستند.

تثیت

مادهٔ چهارم:

بنا بر مادهٔ (۱۰۲) منشور ملل متحد این کنوانسیون به درخواست دبیرکل یونسکو در دبیر خانه سازمان ملل متحد تثیت خواهد شد.

تمام شد در پاریس، به تاریخ سوم نوامبر (۲۰۰۳)، در دو نسخه اصلی با امضای ریاست سی و دومین جلسهٔ مجمع عمومی و امضای دبیر کل یونسکو این دونسخه به آرشیف یونسکو سپرده خواهد شد. رونوشت ها پس از گواهی شدن در همه کشورهای مذکور در مده (۳۲ و ۳۳) و نیز در ملل متحد پخش خواهند شد.

ACKU